

3 listopada 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

C06c 5/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78e, 5/08

No 308.

Kl. ~~78e~~

Leo Schabensky,
Wiener Neustadt (Austria).

Przyrząd ochronny do przedzarek lontów.

Zgłoszono: 3 lutego 1920 r.

Udzielono: 23 czerwca 1924 r.

Pierwszeństwo: 14 sierpnia 1917 r. (Austria).

Przyrząd ochronny, będący przedmiotem wynalazku, ma na celu usunięcie niebezpieczeństwa, jakie na wypadek eksplozji jednego z lejków prochowych, znajdujących się przy znanych ogólnie przedzarkach lontów, grozi salom przedzarni wraz z ustawionymi w nich maszynami i osobom tam pracującym.

Cel ten osiąga się przez to, że przyrząd ochronny w zupełności oddziela lejki prochowe od pomieszczenia przedzarek i skutkiem tego proch, znajdujący się w lejku, może, na wypadek eksplozji, jedynie wybuchnąć ku górze, a mianowicie przez dach.

W tym celu otoczony jest lejek prochowy przedzarki lejkiem ochronnym w kształcie teleskopu, złożonym np. z trzech części płaszczowych kształtu

stożka ściętego, z których dolna połączona jest stale z kurkiem dopływu prochu, górna zaś wbudowana w powalę budynku, podczas gdy środkowa część, sporządzona z miedzianej lub innej blachy, da się przesuwąć w stosunku do dwóch pierwszych części płaszczowych, sporządzonych z blachy stalowej.

Podczas ruchu przylegają krawędzie tej środkowej części płaszczowej szczelnie do krawędzi obu pozostałych części płaszczowych lejka ochronnego, przez wysunięcie zaś części środkowej do góry uzyskuje się dostęp do właściwego lejka prochowego, a tem samem umożliwia jego napełnianie, czyszczenie i doglądanie.

Górną część płaszczową wyprowadzić można aż pod sam dach, zaopatrzony najlepiej w klapę, otwierającą się nazewnątrz.

Na rysunku uwidoczniiony jest przykład wykonania tego przyrządu ochronnego.

Lejek prochowy (*a*) nasadzony w znany sposób na kurek (*b*), regulujący dopływ prochu i umieszczony ponad zwyczajną przedzarką lontów, wbudowany jest w dolną i najwęzszą część (*d*) lejka ochronnego w kształcie teleskopu. Przez kurek (*b*) przechodzi również lontowa dusza (*c*), która ma być oprzędzona.

Krażek (*n*) umieszczony na lejku prochowym (*a*), służy do zamykania otworu dolnego części płaszczowej lejka (*d*), w której jest lejek prochowy osadzony ruchomo, a przytrzymywany zapomocą szczęk (*m*), a zwłaszcza podczas ciśnienia, powstającego w części lejka (*d*) podczas eksplozji.

Środkowa płaszczowa część (*e*) lejka ochronnego jest przesuwalną i dla łatwiejszego podnoszenia i opuszczania zrównoważoną przeciwciężarem (*h*).

Środkowa płaszczowa część zesuwa się swym dolnym końcem na górną krawędź dolnej części płaszczowej, uszczelniając ją w zesuniętem położeniu. Górnym swym końcem wchodzi środkowa część płaszczowa w górną część płaszczową (*f*), prowadzącą aż pod dach, a wbudowaną w powalę sali przedzarni i przylegającą również szczelnie do środkowej części płaszczowej, jeżeli ta jest spuszczone. W położeniu zesuniętem (przedstawionem na rysunku przez pełne linje), połączona jest środkowa część płaszczowa (*e*) z dolną częścią (*d*) zapomocą szponów (*g*) w jedną całość, za które chwyta się środkową część celem łatwiejszego podsunęcia jej do góry. Przez mały otworek w ścianie środkowej części płaszczowej wchodzi do lej-

ka ochronnego dusza lontu (*c*), odwijająca się z kołowrota (*i*), a biegnąca przez krażek (*k*) do lejka prochowego (*a*), i wraz z przylgniętym do niej prochem przez otwór u spodu lejka do przedzarki, która tą nić lontu w zwykły sposób oprzędza.

Ponad górnym wylotem górnej części płaszczowej (*f*), sięgającej aż pod sam dach, znajduje się okiennica w dachu nakształt kłapy (*m*), otwierającej się podczas wybuchu do góry.

W ten sposób osiąga się to, że nie potrzeba już umieszczać właściwego lejka prochowego bezpośrednio pod dachem, jak to wskutek wypadków nieszczęśliwych w najnowszych czasach zostało zarządzenem, zwłaszcza że umieszczenie lejka pod dachem miało wadę, polegającą na tem, że lejek prochowy musiał posiadać długą rurę odpływową, i dlatego z trudem tylko można go było zdjąć z przedzarki, jakoteż, że manipulacje pod dachem dużo zabierały czasu, podczas gdy teraz robotnik może łatwo i szybko lejek prochowy napełnić, czyścić i doglądać.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd ochronny do przedzarek lontów, znamieny teleskopowatym lejkiem ochronnym, otaczającym lejek prochowy, a sięgającym aż pod klapę w dachu, i posiadającym ruchomą część środkową, która w położeniu spuszczenem nadół przymyka szczelnie do dolnej i górnej części lejka ochronnego, w położeniu zaś podniesionem umożliwia dostęp do lejka prochowego, a tem samem jego napełnianie, czyszczenie i doglądanie.

